

## Arrest

**nr. 304 651 van 11 april 2024**  
**in de zaak RvV X / XI**

**Inzake:** X

**Gekozen woonplaats:** ten kantore van advocaat B. GEENS  
Rodestraat 33/4  
2000 ANTWERPEN

**tegen:**

**de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 28 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 maart 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 april 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. GEENS.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen in 2012 België binnen.

1.2. Op 20 januari 2024 wordt verzoeker door de politie aangehouden naar aanleiding van bedreiging met een mes en mondelinge bedreigingen aan burgers. Diezelfde dag neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing tot afgifte van bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*).

1.3. Op 9 februari 2024 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 14 februari 2024 neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats (bijlage 39*bis*).

1.5. Op 19 maart 2024 neemt de adjunct-commissaris voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de adjunct-commissaris) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire

beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die de volgende dag aan verzoeker per drager wordt betekend en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

*U verklaart de Pakistaanse nationaliteit te bezitten en soennitisch moslim te zijn. U bent afkomstig uit het dorp Khani Hid, in het district Gurjanwala, in de provincie Punjab.*

*Van 2004 of 2005 tot 2008, was u werkzaam voor het Pakistaanse leger. U werkte er als chauffeur, F16 piloot, kok, soldaat, bulldozeroperator en gevechtsschirurg. De generaal – M(...) A(...) – was echter jaloers op al uw talenten. U besloot hem neer te steken, waarna u vertrok bij het leger en ook het land verliet.*

*Tijdens uw reis naar Europa, werd u verscheidene keren tegengehouden en gedeporteerd naar Pakistan. Na enige tijd slaagde u er toch in naar België te komen en verblijft u hier al 11 jaar.*

*Hier werkte u voor verscheidene winkels van M(...) A(...) K(...) G(...). Deze was heel tevreden over het werk dat u voor hem leverde, dat hij over u ging opscheppen in Pakistan bij R(...) en E(...). Deze zijn op hun beurt naar België afgereisd en werden jaloers op uw kunnen, alsook vonden ze het niet kunnen dat u zo vriendelijk was tegen vrouwen in de Colruyt. Zij besloten u te vermoorden; zij en uw baas probeerden u viermaal te vergiftigen. Hierop besloot u uw baas te vermoorden. Toen u met uw mes op weg was om hem in stukken te snijden, werd u op 20 januari 2024 door de politie gearresteerd en nadien naar een gesloten centrum overgebracht. Op 9 februari 2024 diende u een verzoek om internationale bescherming in.*

*U meent niet meer naar Pakistan te kunnen terugkeren door de problemen die u hebt met de generaal, alsook heeft uw Belgische baas veel connecties in Pakistan. U zou vermoord worden.*

*Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een kopie van uw Pakistaanse identiteitskaart en uw Pakistaans rijbewijs neer. Na het persoonlijk onderhoud maakte u het telefoonnummer van uw baas in België over.*

B. Motivering

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.*

*Zo wordt in uw dossier melding gemaakt van het feit dat psychologische problemen hebt (interne nota/telefonische mededeling). U gevraagd wat deze psychologische problemen zijn, valt u compleet uit de lucht. U stelt geen psychologische problemen te hebben; “er is niets mis met mij” (CGVS p. 2). U bevestigt mentaal helemaal in orde te zijn en stelt zich in staat te voelen om het interview te doen.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens van de Vreemdelingenwet.*

*Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.*

*Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.*

*Vooreerst legde u geen enkel betrouwbaar stuk neer ter staving van uw identiteit en reisweg. U legt een kopie van uw Pakistaanse identiteitskaart en uw Pakistaans rijbewijs neer. Echter stelt u zelf dat u deze documenten voor 300 euro gekocht hebt van meneer A(...), wat het geloof in de authenticiteit ondermijnt. Uw valse paspoort zou u verbrand hebben in Duitsland. Een paspoort onder uw eigen naam meent u nooit gehad*

te hebben (CGVS p. 3). Het ontbreken van een origineel, betrouwbaar en geldig identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zich geeft op wie u bent en waar u vandaan komt. Dat de twijfels van het CGVS over uw ware identiteit gegrond zijn, blijkt ook uit het feit dat u zo'n 25 andere namen gebruikt. Zo zou u in het Pakistaanse leger gediend hebben als A(...), maar stond u in Duitsland dan weer gekend als I(...). In België gebruikt u namen zoals J(...), M(...) of P(...), maar ook de naam N(...) A(...) voor het volgen van Franse lessen in Ukkel (CGVS p. 3 en 14).

Daarbij aansluitend dient te worden opgemerkt dat u pas laattijdig een eerste verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend. Dient te worden vastgesteld dat u klaarblijkelijk weinig gehaast was om een verzoek om internationale bescherming in België in te dienen; u meent immers hier al 11 jaar lang te verblijven (CGVS p. 5). Op 20 januari 2024 werd u echter door de politie op heterdaad betrapt toen u uw baas met een mes aan het bedreigen was (bijlage 13 septies). Bij uw arrestatie werd opgemerkt dat u niet in het bezit was van een geldig paspoort, visum of verblijfstitel, waardoor u overgebracht werd naar een gesloten centrum. Pas nadat u werd overgebracht naar het gesloten centrum, van waar uw repatriëring richting Pakistan zou worden voorzien, voelde u de nood om een verzoek om internationale bescherming in te dienen – en zelfs dan nog niet meteen: u werd op 20 januari 2024 gearresteerd en naar het gesloten centrum overgebracht, maar diende pas op 9 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Dat u hiertoe voorheen weinig gehaast leek om een dergelijk verzoek in te dienen en pas overstag ging wanneer u werd geconfronteerd met een eventuele terugkeer naar Pakistan, is bijzonder opvallend. Een dergelijke houding kan dan ook maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk zou wenden tot de bevoegde autoriteiten om aldus internationale bescherming voor diezelfde vrees te krijgen. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Het hoeft dan ook geen betoog dat een dergelijk laattijdig verzoek uw geloofwaardigheid andermaal niet ten goede komt.

Vervolgens kan er ook geen geloof gehecht worden aan problemen die u had in Pakistan, waardoor u moest vertrekken.

Zo raken uw verklaringen over uw diensttijd voor het Pakistaanse leger allereerst kant noch wal. U zou van 2004 of 2005 tot 2008 voor het leger gewerkt hebben en was in die tijd: chauffeur, F16 piloot, kok, soldaat – hoewel u ook eens beweerde dat u kapitein was (CGVS p. 6) – bulldozeroperator en gevechtsarts (CGVS p. 7). Ondanks de duidelijke specialisatie die nodig is voor al deze verantwoordelijkheden, iets waar u op werd gewezen, gaf u aan dit alles met een minimale opleiding te kunnen; u heeft namelijk een speciaal brein van God gekregen waardoor u iets maar eenmaal moet zien en het nadien meteen kan (CGVS p. 7) – zelfs het besturen van een vliegtuig (CGVS p. 9). Dit vormt geen aannemelijke verklaring. Bovendien was u ook nooit officieel lid van het Pakistaanse leger, u werkte er zonder contract en zonder enige vergoeding (CGVS p. 6-7), wat verder ongeloofwaardig is. Uw bewering voor het leger gewerkt te hebben blijft dan ook een blote bewering, want u kunt ondanks uw indrukwekkende curriculum, geen enkel document neerleggen dat zelfs maar een begin van bewijs zou vormen om uw beweringen te ondersteunen.

Naast het feit dat het compleet bij de haren gegrepen is dat u voorgenoemde taken allemaal uitgeoefend zou hebben voor het Pakistaanse leger, schiet u ook ernstig tekort qua kennis. Zo slaagt u er allereerst niet in om het logo van het Pakistaanse leger correct te beschrijven. U stelt dat het 2 zwaarden zijn met wat rood en groen en zo (CGVS p. 9). Aan de blauwe map werd echter een foto van het logo toegevoegd, waarop duidelijk geen rood te zien is. Bovendien staan ook de maan en de ster van de Pakistaanse vlag op het logo. Daarnaast slaagt u er ook niet in de rangen van het Pakistaanse leger correct op te sommen (CGVS p. 8) en ook de structuur van het leger – de 8 takken waaruit het bestaat – kent u niet (CGVS p. 9). Het is niet onredelijk dat het CGVS van zo'n vooraanstaande 'medewerker' verwacht dat deze hiervan op de hoogte is. Uw gebrek aan kennis is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.

Daar het CGVS onmogelijk enig geloof kan hechten aan uw job voor het Pakistaanse leger, kan ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die hieruit voortvloeien; met name dat u een generaal een messteek gegeven hebt omdat deze jaloers was op al uw kunnen (CGVS p. 9). Temeer u ook hier geen enkel document wist neer te leggen om deze beweringen te ondersteunen.

En ook de problemen die u hier in België hebt met uw baas - waardoor u niet meer meent te kunnen terugkeren naar Pakistan – beoordeelt het CGVS als ongeloofwaardig. U haalt een aantal elementen aan over jaloezie en pogingen tot vergiftiging, maar het ontbreekt uw relaas aan enige geloofwaardigheid of samenhang.

*Wat er ook van zij, dat er gedreigd wordt dat u vermoord zal worden, en u dan nog geen stappen onderneemt om uzelf te beschermen – hoewel u verscheidene mensen van de Belgische politie kent (CGVS p. 13) – ondermijnt uw vrees volledig. Daarnaast berust uw hele verhaal op blote beweringen; zo werden de 4 vergiftigingen die u doormaakte nooit door een arts vastgesteld.*

*Het gsm-nummer van uw baas dat u naar het CGVS overmaakte, weet bovenstaande appreciatie niet om te buigen.*

*Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus: Pakistan – Behandeling van terugkeerders door hun nationale autoriteiten van 12 juni 2019, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/behandeling-van-terugkeerders-door-hun-nationale-autoriteiten>), blijkt bovendien niet dat verzoekers om internationale bescherming die verwijderd worden naar Pakistan een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat afgewezen verzoekers bij een terugkeer naar Pakistan gescreend en/of ondervraagd kunnen worden door de FIA om na te gaan of zij gezocht worden voor criminele feiten in Pakistan. Dit onderzoek omvat onder meer mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving. Indien blijkt dat de betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan het overtreden van de Pakistaanse immigratiewetgeving of gezocht wordt voor criminele feiten in Pakistan kan hij/zij aangeklaagd worden. Uit het gegeven dat verzoekers bij een terugkeer naar Pakistan mogelijk strafrechtelijk vervolgd kunnen worden wegens het overtreden van de Pakistaanse immigratiewetgeving, kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende (straf)wetgeving aangaande mensenhandel of –smokkel of migratie te handhaven. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat overtredingen van de immigratiewetgeving, gaande van het illegaal uitreizen tot mensensmokkel, naargelang de ernst van de inbreuk bestraft kunnen worden met een boete en/of een gevangenisstraf die kan oplopen tot vijf jaar, wat niet kan bestempeld worden als een/zij disproportionele of onevenredig zware bestraffing. Voorts dient erop gewezen te worden dat verschillende onafhankelijke en betrouwbare (inter-)nationale (mensenrechten)organisaties, waaronder Amnesty International, Human Rights Watch en UNHCR in de afgelopen jaren geen melding hebben gemaakt van eventuele moeilijkheden die Pakistaanse staatsburgers (detentie, mishandeling, foltering) bij of na een gedwongen verwijdering naar hun land van herkomst ondervinden. De Britse asielinstanties bleken weliswaar een beperkt aantal klachten te hebben ontvangen van personen die beweerden slecht behandeld te zijn door de luchthavenautoriteiten, doch deze klachten betroffen hoofdzakelijk afpersing en hadden geen betrekking op mishandeling of het gebruik van fysiek geweld door de Pakistaanse autoriteiten. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de Dienst Vreemdelingenzaken, na melding van enkele sporadische incidenten op de luchthaven te Karachi en Lahore, voorzichtig te werk gaat bij het repatriëren van Pakistaanse staatsburgers naar hun land van herkomst en de nodige (preventieve) maatregelen neemt. De schaarse berichten omtrent incidenten bij gedwongen verwijderingen naar Pakistan zijn niet van dien aard om te stellen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat Pakistaanse staatsburgers die gedwongen verwijderd worden naar Pakistan een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet verboden behandeling of bestraffing.*

*Daar zowel uw reden van vertrek uit het land, als de reden waarom u niet meer kan terugkeren naar Pakistan ongelooftwaardig bevonden werd, hebt u dus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.*

*Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Pakistan: Security situation van 28 februari 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_pakistan\\_security\\_situation\\_20230228.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf)) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.*

*Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde*

terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.

Volgens ACLED werden er in 2022 76 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan drie incidenten werden gecodeerd als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. PIPS registreerde in dezelfde periode drie aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover vijf in 2021. PICSS registreerde voor deze periode drie incidenten in vergelijking met tien in 2021. Er kan een daling worden vastgesteld van zowel het aantal incidenten als van het aantal burgerslachtoffers in 2022. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.

Verder wordt melding gemaakt van 25 anti-terreuroperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van militante organisaties zoals TTP, ISKP en al-Qaida gearresteerd werden. Het merendeel van de geregistreerde incidenten vond plaats in Rawalpindi en Lahore.

Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

## C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

## 2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”*

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

### 3. Over de gegrondheid van het beroep

#### 3.1. Het verzoekschrift

##### 3.1.1. In wat zich aandient als een enig middel zet verzoeker het volgende uiteen:

*“Concreet stelt het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen vast dat de reden van vertrek uit Pakistan, evenals de reden waarom cliënt niet meer kan terugkeren en meer bepaald uit de vrees dat hij vermoord zal worden naar aanleiding van problemen met de generaal uit het Pakistaanse leger, alsook met zijn Belgische baas die veel connecties heeft in Pakistan ongeloofwaardig worden bevonden.*

*Immers, blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen beschikt, dat een betrokkene aangeklaagd kan worden wanneer hij zich schuldig maakt aan het overtreden van Pakistaanse immigratiewetgeving of gezocht wordt voor criminele feiten in Pakistan. Meer zelfs, uit de grondige analyse van de veiligheidssituatie door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen blijkt overigens dat terreuraanslagen in Pakistan doorgaans doelgericht van aard zijn, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden.*

*Gelet op het feit dat mijn cliënt verklaart dat hij in het Pakistaanse leger heeft gezeten en hij zijn generaal neerstak naar aanleiding van zijn jaloezie, is er mogelijks sprake van een crimineel feit. Daarnaast vormt het loutere feit dat mijn cliënt deel uitmaakte van het Pakistaanse leger tevens een risico dat hij gevisieerd zou kunnen worden door terreurorganisaties.*

*Daarentegen haalt het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen overigens aan dat het vermoeden bestaat dat de Pakistaanse identiteitskaart en het rijbewijs, dat door mijn cliënt werden voorgelegd, vals zouden zijn. Derhalve rijst de vraag hoe mijn cliënt kan worden uitgewezen naar een land waarvan niet duidelijk zou zijn of hij al dan niet van daar afkomstig is.*

*Op basis van voornoemde redenen stelt mijn cliënt beroep in tegen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.”*

#### 3.2. Beoordeling

##### 3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de adjunct-commissaris beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

##### 3.2.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Pakistan, te hebben verlaten naar aanleiding van problemen met een generaal in het Pakistaanse leger, die hij zou hebben neergestoken omdat hij jaloers was op verzoekers talenten. Verzoeker verklaart bij terugkeer naar zijn land van herkomst te vrezen dat hij zal worden vermoord omwille van deze problemen alsook omwille van problemen in België met zijn baas, die hem met twee kompanen tot viermaal toe zou hebben proberen te vergiften en die connecties zou hebben in Pakistan, onder meer met voormelde generaal.

De Raad is, na grondige lezing van het administratief dossier, in navolging van de adjunct-commissaris van oordeel dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maakt.

De adjunct-commissaris oordeelt op goede gronden dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker aangehaalde reden waarom hij zijn land van herkomst verlaten heeft en er thans niet naar kan terugkeren. Dit wordt in de bestreden beslissing als volgt toegelicht:

*“Vooreerst legde u geen enkel betrouwbaar stuk neer ter staving van uw identiteit en reisweg. U legt een kopie van uw Pakistaanse identiteitskaart en uw Pakistaans rijbewijs neer. Echter stelt u zelf dat u deze documenten voor 300 euro gekocht hebt van meneer A(...), wat het geloof in de authenticiteit ondermijnt. Uw valse paspoort zou u verbrand hebben in Duitsland. Een paspoort onder uw eigen naam meent u nooit gehad te hebben (CGVS p. 3). Het ontbreken van een origineel, betrouwbaar en geldig identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zich geeft op wie u bent en waar u vandaan komt. Dat de twijfels van het CGVS over uw ware identiteit gegrond zijn, blijkt ook uit het feit dat u zo'n 25 andere namen gebruikt. Zo zou u in het Pakistaanse leger gediend hebben als A(...), maar stond u in Duitsland dan weer gekend als I(...). In België gebruikt u namen zoals J(...), M(...) of P(...), maar ook de naam N(...) A(...) voor het volgen van Franse lessen in Ukkel (CGVS p. 3 en 14).*

*Daarbij aansluitend dient te worden opgemerkt dat u pas laatijdig een eerste verzoek om internationale bescherming zou hebben ingediend. Dient te worden vastgesteld dat u klaarblijkelijk weinig gehaast was om een verzoek om internationale bescherming in België in te dienen; u meent immers hier al 11 jaar lang te verblijven (CGVS p. 5). Op 20 januari 2024 werd u echter door de politie op heterdaad betrapt toen u uw baas met een mes aan het bedreigen was (bijlage 13 septies). Bij uw arrestatie werd opgemerkt dat u niet in het bezit was van een geldig paspoort, visum of verblijfstitel, waardoor u overgebracht werd naar een besloten centrum. Pas nadat u werd overgebracht naar het gesloten centrum, van waar uw repatriëring richting Pakistan zou worden voorzien, voelde u de nood om een verzoek om internationale bescherming in te dienen – en zelfs dan nog niet meteen: u werd op 20 januari 2024 gearresteerd en naar het gesloten centrum overgebracht, maar diende pas op 9 februari 2024 een verzoek om internationale bescherming in. Dat u hiertoe voorheen weinig gehaast leek om een dergelijk verzoek in te dienen en pas overstag ging wanneer u werd geconfronteerd met een eventuele terugkeer naar Pakistan, is bijzonder opvallend. Een dergelijke houding kan dan ook maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk zou wenden tot de bevoegde autoriteiten om aldus internationale bescherming voor diezelfde vrees te krijgen. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Het hoeft dan ook geen betoog dat een dergelijk laatijdig verzoek uw geloofwaardigheid andermaal niet ten goede komt.*

*Vervolgens kan er ook geen geloof gehecht worden aan problemen die u had in Pakistan, waardoor u moest vertrekken.*

*Zo raken uw verklaringen over uw diensttijd voor het Pakistaanse leger allereerst kant noch wal. U zou van 2004 of 2005 tot 2008 voor het leger gewerkt hebben en was in die tijd: chauffeur, F16 piloot, kok, soldaat – hoewel u ook eens beweerde dat u kapitein was (CGVS p. 6) - bulldozeroperator en gevechtsarts (CGVS p. 7). Ondanks de duidelijke specialisatie die nodig is voor al deze verantwoordelijkheden, iets waar u op werd gewezen, gaf u aan dit alles met een minimale opleiding te kunnen; u heeft namelijk een speciaal brein van God gekregen waardoor u iets maar eenmaal moet zien en het nadien meteen kan (CGVS p. 7) – zelfs het besturen van een vliegtuig (CGVS p. 9). Dit vormt geen aannemelijke verklaring. Bovendien was u ook nooit officieel lid van het Pakistaanse leger, u werkte er zonder contract en zonder enige vergoeding (CGVS p. 6-7), wat verder ongeloofwaardig is. Uw bewering voor het leger gewerkt te hebben blijft dan ook een blote bewering, want u kunt ondanks uw indrukwekkende curriculum, geen enkel document neerleggen dat zelfs maar een begin van bewijs zou vormen om uw beweringen te ondersteunen.*

*Naast het feit dat het compleet bij de haren gegrepen is dat u voorgenoemde taken allemaal uitgeoefend zou hebben voor het Pakistaanse leger, schiet u ook ernstig tekort qua kennis. Zo slaagt u er allereest niet in om het logo van het Pakistaanse leger correct te beschrijven. U stelt dat het 2 zwaarden zijn met wat rood en groen en zo (CGVS p. 9). Aan de blauwe map werd echter een foto van het logo toegevoegd, waarop duidelijk geen rood te zien is. Bovendien staan ook de maan en de ster van de Pakistaanse vlag op het logo. Daarnaast slaagt u er ook niet in de rangen van het Pakistaanse leger correct op te sommen (CGVS p. 8) en*

ook de structuur van het leger – de 8 takken waaruit het bestaat – kent u niet (CGVS p. 9). Het is niet onredelijk dat het CGVS van zo'n vooraanstaande 'medewerker' verwacht dat deze hiervan op de hoogte is. Uw gebrek aan kennis is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.

Daar het CGVS onmogelijk enig geloof kan hechten aan uw job voor het Pakistaanse leger, kan ook geen geloof gehecht worden aan de problemen die hieruit voortvloeien; met name dat u een generaal een messteek gegeven hebt omdat deze jaloers was op al uw kunnen (CGVS p. 9). Temeer u ook hier geen enkel document wist neer te leggen om deze beweringen te ondersteunen.

En ook de problemen die u hier in België hebt met uw baas - waardoor u niet meer meent te kunnen terugkeren naar Pakistan – beoordeelt het CGVS als ongeloofwaardig. U haalt een aantal elementen aan over jaloezie en pogingen tot vergiftiging, maar het ontbreekt uw relaas aan enige geloofwaardigheid of samenhang.

Wat er ook van zij, dat er gedreigd wordt dat u vermoord zal worden, en u dan nog geen stappen onderneemt om uzelf te beschermen – hoewel u verscheidene mensen van de Belgische politie kent (CGVS p. 13) – ondermijnt uw vrees volledig. Daarnaast berust uw hele verhaal op blote beweringen; zo werden de 4 vergiftigingen die u doormaakte nooit door een arts vastgesteld.

Het gsm-nummer van uw baas dat u naar het CGVS overmaakte, weet bovenstaande appreciatie niet om te buigen.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus: Pakistan – Behandeling van terugkeerders door hun nationale autoriteiten van 12 juni 2019, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/nl/landeninfo/behandeling-van-terugkeerders-door-hun-nationale-autoriteiten>), blijkt bovendien niet dat verzoekers om internationale bescherming die verwijderd worden naar Pakistan een reëel risico lopen om blootgesteld te worden aan foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat afgewezen verzoekers bij een terugkeer naar Pakistan gescreend en ondervraagd kunnen worden door de FIA om na te gaan of zij gezocht worden voor criminele feiten in Pakistan. Dit onderzoek omvat onder meer mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving. Indien blijkt dat de betrokkene zich schuldig heeft gemaakt aan het overtreden van de Pakistaanse immigratiewetgeving of gezocht wordt voor criminele feiten in Pakistan kan hij/zij aangeklaagd worden. Uit het gegeven dat verzoekers bij een terugkeer naar Pakistan mogelijk strafrechtelijk vervolgd kunnen worden wegens het overtreden van de Pakistaanse immigratiewetgeving, kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende (straf)wetgeving aangaande mensenhandel of –smokkel of migratie te handhaven. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat overtredingen van de immigratiewetgeving, gaande van het illegaal uitreizen tot mensensmokkel, naargelang de ernst van de inbreuk bestraft kunnen worden met een boete en/ of een gevangenisstraf die kan oplopen tot vijf jaar, wat niet kan bestempeld worden als een disproportionele of onevenredig zware bestraffing. Voorts dient erop gewezen te worden dat verschillende onafhankelijke en betrouwbare (inter-)nationale (mensenrechten)organisaties, waaronder Amnesty International, Human Rights Watch en UNHCR in de afgelopen jaren geen melding hebben gemaakt van eventuele moeilijkheden die Pakistaanse staatsburgers (detentie, mishandeling, foltering) bij of na een gedwongen verwijdering naar hun land van herkomst ondervinden. De Britse asielinstanties bleken weliswaar een beperkt aantal klachten te hebben ontvangen van personen die beweerden slecht behandeld te zijn door de luchthavenautoriteiten, doch deze klachten betroffen hoofdzakelijk afpersing en hadden geen betrekking op mishandeling of het gebruik van fysiek geweld door de Pakistaanse autoriteiten. Bovendien blijkt uit de beschikbare informatie dat de Dienst Vreemdelingenzaken, na melding van enkele sporadische incidenten op de luchthaven te Karachi en Lahore, voorzichtig te werk gaat bij het repatriëren van Pakistaanse staatsburgers naar hun land van herkomst en de nodige (preventieve) maatregelen neemt. De schaarse berichten omtrent incidenten bij gedwongen verwijderingen naar Pakistan zijn niet van dien aard om te stellen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat Pakistaanse staatsburgers die gedwongen verwijderd worden naar Pakistan een reëel risico lopen blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet verboden behandeling of bestraffing."

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing op basis waarvan de adjunct-commissaris terecht besluit dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers relaas en vluchtmotieven, te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij in gebreke blijft.

Door zonder meer te volharen in zijn verklaringen deel te hebben uitgemaakt van het Pakistaanse leger en een generaal te hebben neergestoken, weerlegt noch verklaart verzoeker de hoger gedane vaststellingen in de bestreden beslissing op grond waarvan aan deze verklaringen geen enkel geloof kan worden gehecht. Verzoekers betoog dat gelet op voormelde (ongeloofwaardig gevonden) verklaringen mogelijks sprake is van een crimineel feit en dat hij het risico loopt in zijn land van herkomst geviséerd te worden door terreurorganisaties, alsook zijn verwijzing in dit verband naar de in de bestreden beslissing aangehaalde

informatie over de behandeling van terugkeerders door de Pakistaanse autoriteiten respectievelijk over de veiligheidssituatie in het land, is derhalve niet dienstig.

Waar verzoeker vervolgens opmerkt dat volgens de adjunct-commissaris het vermoeden bestaat dat de door hem voorgelegde Pakistaanse identiteitskaart en rijbewijs vals zijn en hij zich derhalve de vraag stelt hoe hij kan worden uitgewezen naar een land waarvan niet duidelijk zou zijn of hij er al dan niet van afkomstig is, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt en zich louter uitspreekt over de vraag of verzoeker al dan niet in aanmerking komt voor internationale bescherming overeenkomstig de voorwaarden die daartoe in het Verdrag van Genève en de Vreemdelingenwet worden gesteld. De Raad wijst er vervolgens op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud zelf verklaard heeft dat hij voormelde documenten – overigens geen originele documenten maar fotokopieën – gekocht heeft van een man in Brussel, waardoor ze bezwaarlijk als authentiek kunnen worden beschouwd (administratief dossier (hierna: AD), stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3; AD, stuk 5, 'Documenten'). Niettegenstaande de vaststelling dat verzoeker met betrekking tot zijn identiteit en reisweg geen originele en betrouwbare documenten voorlegt, kan uit de bestreden beslissing niet blijken dat verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit Pakistan worden betwist (AD, stuk 7, verklaring DVZ, vragen 6 en 10; AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4).

Verzoekers uiterst summiere betoog is niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de door hem aangehaalde redenen die een terugkeer naar zijn land van herkomst in de weg zouden staan, te weerleggen of te ontkrachten. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan er geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in hoofde van verzoeker vastgesteld worden.

### 3.2.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.3.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

3.2.3.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover op basis waarvan aan deze motieven niet het minste geloof kan worden gehecht.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

3.2.3.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

De adjunct-commissaris motiveert dienaangaande in de bestreden beslissing als volgt:

*“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie COI Focus Pakistan: Security situation van 28 februari 2023, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_pakistan\\_security\\_situation\\_20230228.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_pakistan_security_situation_20230228.pdf)) blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvonden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd werden. De aard van het gebruikte geweld zorgde er echter voor dat er ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vonden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormden religieuze minderheden, en dan vooral de sjiiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen waren echter eerder de uitzondering dan regel.*

*Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de veiligheidssituatie in Pakistan in 2021 en 2022 verslechterd is ten opzichte van de jaren daarvoor. De cijfers voor 2021 en 2022 wijzen op een toename van zowel het aantal incidenten als burgerslachtoffers in vergelijking met 2020. Er was sprake van veranderde terreurtactieken, de hereniging van de Pakistaanse Taliban, de opkomst van ISKP, en een toename in spanningen tussen soennieten en sjiieten, welke een toename van aanslagen in het land tot gevolg hadden. Daarnaast had de machtsovername door de taliban in buurland Afghanistan een impact gehad op het geweld in Pakistan. Het noordwesten van Pakistan werd geteisterd door opflakkerend geweld, voornamelijk gepleegd door militanten van Tehrik-e Taliban Pakistan (TTP) en in mindere mate door ISKP. De meeste veiligheidsincidenten vonden plaats in de provincies Khyber Pakhtunkwa en Balochistan. Het conflict is eerder lokaal van aard en speelt zich hoofdzakelijk af in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Andere regio's in Pakistan werden veel minder getroffen door veiligheidsincidenten, zoals bijvoorbeeld in de provincies Punjab, Islamabad en Gilgit-Baltistan, waar het aantal burgerslachtoffers eveneens daalde. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend kan zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in het land van herkomst van verzoeker, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.*

*De provincie Punjab in het oosten van Pakistan wordt beschouwd als het politieke en economische centrum van Pakistan. Naast de TTP waren ook anti-India groepen zoals Jaish-e Muhammad (JeM) en militanten uit Balochistan aanwezig in Punjab. Punjab is de dichtstbevolkte provincie van Pakistan en had in 2017 een geschat inwonersaantal van bijna 110 miljoen inwoners. Meer dan de helft daarvan leeft in rurale gebieden.*

*Volgens ACLED werden er in 2022 76 veiligheidsincidenten gemeld, waarvan drie incidenten werden gecodeerd als 'explosions/remote violence' en 58 incidenten als 'violence against civilians'. PIPS registreerde in dezelfde periode drie aanvallen die door gewapende groeperingen uitgevoerd werden tegenover vijf in 2021. PICSS registreerde voor deze periode drie incidenten in vergelijking met tien in 2021. Er kan een daling worden vastgesteld van zowel het aantal incidenten als van het aantal burgerslachtoffers in 2022. Het geweld dat plaatsvond is in hoofdzaak doelgericht van aard, waarbij de veiligheidsdiensten en de overheid in het algemeen de voornaamste doelwitten waren. Aldus dient besloten te worden dat de provincie Punjab in zijn geheel erg laag scoort wat betreft het aantal veiligheidsincidenten in verhouding met het aantal burgers.*

*Verder wordt melding gemaakt van 25 anti-terreuroperaties van de CTD van Punjab gericht tegen militanten, waarbij diverse (vermoedelijke) leden van militante organisaties zoals TTP, ISKP en al-Qaida gearresteerd werden. Het merendeel van de geregistreerde incidenten vond plaats in Rawalpindi en Lahore.*

*Er was geen informatie voorhanden over interne of externe ontheemding veroorzaakt door een conflict binnen of buiten de provincie Punjab.*

*Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.*

*Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Punjab in uw hoofd dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Punjab een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.*

*U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."*

Verzoeker betwist voorgaande analyse, die steun vindt in de landeninformatie waaraan wordt gerefereerd in de bestreden beslissing, niet en doet er derhalve geen afbreuk aan. De Raad concludeert samen met de adjunct-commissaris dat er actueel in de provincie Punjab geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar deze regio louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt in navolging van de adjunct-commissaris vast dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in de provincie Punjab. Evenmin beschikt de Raad over elementen die erop wijzen dat er in verzoekers hoofd omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier evenmin andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

3.2.3.4. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Pakistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

3.2.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Artikel 1**

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

##### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend vierentwintig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT